ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Οικοδόμοι από τη συμβατική οικοδομή και τα έργα: Μπροστά στη μάχη για την νέα Σύμβαση στην Οικοδομή!

Η συνέλευση του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας αποκτά ιδιαίτερη σημασία, αφού πραγματοποιείται πριν τις δύο απεργιακές κινητοποιήσεις του Νοέμβρη και σηματοδοτεί την κορύφωση της μάχης για την υπογραφή της νέας Κλαδικής Σύμβασης εργασίας.

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο χαρακτηρίζεται από μια βασική ταξική αντίθεση. Αύξηση της παραγωγής και εκτόξευση των κερδών του κατασκευαστικού κεφαλαίου από τη μια μεριά, εντατικοποίηση, ανασφάλεια και δυσκολία να τα βγάλουμε πέρα, από την άλλη.

Κάθε χρόνο δεκάδες συνάδελφοί μας δεν ξαναγυρίζουν στο σπίτι και εκατοντάδες ακόμη σακατεύονται, εξαιτίας της εντατικοποίησης, της έλλειψης μέτρων ασφαλείας, της καταπάτησης των στοιχειωδών αστικών νόμων και κανόνων. **Η ανάπτυξή τους και τα κέρδη τους είναι βαμμένα με αίμα**.

Το 7ωρο έγινε 8ωρο και σταδιακά μετατράπηκε σε 10ωρο και 12ωρο, τα ένσημα «δεν περισσεύουν» (κυρίως στα μικρά έργα) κι όταν μπαίνουν, δεν αντιστοιχούν στο πραγματικό μεροκάματο.

Οι μικροί και μεγάλοι εργολάβοι πιέζουν για την περεταίρω μείωση των ασφαλιστικών τους εισφορών, κάτι που οδηγεί σε πλήρη αφανισμό τα ταμεία μας και ανοίγει το δρόμο στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες.

Συνάδελφοι! Η μάχη για την υπογραφή της νέας Σύμβασης δε θα είναι μια εύκολη ιστορία. Πρέπει να γίνει υπόθεση της ίδιας της βάσης του κλάδου και για να γίνει αυτό, θα πρέπει να εμπνεύσει, θα πρέπει να έχει ως στόχο την ικανοποίηση των σύγχρονων πραγματικών αναγκών των **μισθωτών του κλάδου**.

Είναι μια μάχη της οποίας η έκβαση θα εξαρτηθεί τόσο από την τακτική που θα ακολουθήσουμε στους μεγάλους χώρους όσο και από τη μέγιστη συσπείρωση και κινητοποίηση του κλάδου στα γιαπιά και τους μικρότερους χώρους.

Αυτό μας έδειξε και η πολυήμερη και πρωτόγνωρη για τον κλάδο απεργία των συναδέλφων στην κατασκευή της γραμμής 4 του μετρό. Η ενεργοποίηση της βάσης μπορεί να φέρει αποτελέσματα και να δώσει την πραγματική ώθηση στους αγώνες. Οι εργαζόμενοι όχι μόνο δεν κουράστηκαν από τις επαναλαμβανόμενες διαδικασίες, τις συνελεύσεις (οι οποίες έφτασαν ή και ξεπέρασαν σε συμμετοχή ακόμα και τις συνελεύσεις του συνδικάτου) και τις συγκεντρώσεις, όχι μόνο δεν απογοητεύτηκαν από την αδιαλλαξία και τον εκβιασμό της εργοδότριας εταιρίας, αλλά πείσμωσαν περισσότερο, κατάλαβαν ότι μόνο με τη δική τους συμμετοχή μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα και πήραν τον αγώνα στα χέρια τους. Διέψευσαν επίσης τις αρχικές προβλέψεις που έθεταν χρονικά όρια στις κινητοποιήσεις.

Αυτό είναι πάντα κι αντικειμενικά το φυσικό επακόλουθο της διεκδίκησης και της οργάνωσης του αγώνα «από τα κάτω» και της ισότιμης συμμετοχής της εργατικής βάσης στη λήψη των αποφάσεων, πέρα και απέναντι από τυπικές διαδικασίες κλειστών διοικητικών συμβουλίων που οδηγούν σε φαινόμενα γραφειοκρατίας.

Ο αγώνας των απεργών στην κατασκευή της γραμμής 4 έδειξε ξεκάθαρα ότι:

Καμία μάχη ειδικά στις εξαιρετικά δύσκολες σημερινές συνθήκες και τους αρνητικούς συσχετισμούς, δεν είναι εύκολη. Αντίθετα, η σύγκρουση με τα αφεντικά μπροστά και στην οργάνωση του αγώνα για τη διεκδίκηση νέας Κλαδικής Σύμβασης, προϋποθέτει σχεδιασμό κι

ενεργοποίηση όλου του οικοδομικού κινήματος.

Η διεκδίκηση πρέπει να πατάει πάνω στις πραγματικές σύγχρονες ανάγκες και τα αιτήματα να αφορούν όλο τον κλάδο, για να μπορεί και να ενεργοποιηθεί. Οι παρεμβάσεις και οι συσκέψεις στους χώρους δουλειάς να πάρουν τη μορφή συνελεύσεων με αποφασιστικό χαρακτήρα. Το σύνολο των αποφάσεων από τους μεγάλους και μικρότερους χώρους να μεταφερθεί στις συνελεύσεις του κλάδου και με βάση αυτές να καθοριστεί η γραμμή και η τακτική που θα ακολουθήσουμε. Μέσα από αυτές τις διαδικασίες να εκλέγονται ανακλητές απεργιακές επιτροπές που θα έχουν και την ευθύνη της υπεράσπισης και περιφρούρησης της απεργίας και οι εκπρόσωποί τους θα συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις. Να ξαναβάλουμε το συνδικαλισμό, στην καθημερινότητα των συναδέλφων.

Στην αντεργατική τους επίθεση, να απαντήσουμε:

Με αυξήσεις που να καλύπτουν τις σύγχρονες καθημερινές ανάγκες για το σύνολο του κλάδου λαμβάνοντας υπόψη το ύψος του σημερινού ημερομισθίου, καθώς και την αύξηση των κερδών των αφεντικών.

Με κατοχύρωση του 7ώρου, 35ωρου, 5μερου. Η απαίτηση για μείωση του εργάσιμου χρόνου στα όρια τουλάχιστον του ντε φάκτο αναγνωρισμένου 7ωρου και ο υπολογισμός του ημερομισθίου με βάση αυτόν, πρέπει να είναι εκ των ων ουκ άνευ για το οικοδομικό κίνημα.

Με κατοχύρωση της ασφαλιστικής κάλυψης για κάθε μέρα δουλειάς.

Με απαίτηση για μέτρα και όρους υγιεινής, ασφάλειας και προστασίας από κινδύνους, «ατυχήματα», επιπτώσεις και ασθένειες που προκαλούνται από την εργασία μας. Να διευρύνουμε το πλαίσιο ορισμού εργατικών «ατυχημάτων» και ασθενειών.

Να βάλουμε φρένο στην περαιτέρω μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών – που είναι επί της ουσίας μείωση του εισοδήματός μας – στην προοπτική της πλήρους κατάργησης της εργατικής εισφοράς και της μεταφοράς όλου του κόστους στο κράτος και την εργοδοσία.

- **Αύξηση του κατώτερου μεροκάματου στα 60 ευρώ καθαρά.**
- **7ωρο σε όλους τους χώρους δουλειάς.**

Να διεκδικήσουμε από την κυβέρνηση:

- **Σύνταξη στα 55.**
- **Κατάργηση της εργατικής εισφοράς.**
- **Διανομή των υπερ αγνώστων.**
- **Καθημερινή ηλεκτρονική καταγραφή των εργαζομένων στην οικοδομή.**
- **Ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών.**